

Söndagen Sexagesima i nådens år 2020- Åke Malander (ELBK)

Introitus Ps 119:89-112, Gt Amos 8:11-12, Ep 2 Kor 11:19-31 Ev Luk 8:4-15, III Matt 9:36-10:16

Vår käre Frälsare och Herde, låt ditt heliga och klara ord komma till oss, så att det får vara även våra fötters lykta och ett ljus även på vår stig, därom ber vi, hör oss milde Herre Jesus. Amen.

Temat för den här söndagen, Sexagesima, är **Guds ord**. I evangelietexten berättade, och förklarade, Jesus den välkända liknelsen om "fyra handa sädesåker". Säden är Guds ord, som sås ut över allehanda marker. Det kunde väl ses som slöseri och slarv att låta utsädet falla även på mark där ingen skörd gärna kunde förväntas. Jovisst, men Gud har verkligen slösat sin stora godhet över oss människor, då han låtit sitt Ord gå ut över hela världen, Ordet som är Ande och liv och uppenbarar för oss vägen till Livet. Nu finns dock i liknelsen inte bara säden, Ordet, utan även en såningsman. Det räcker inte bara med att Ordet finns; om utsäde ska bli till skörd måste det sås ut. För: "Hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den de inte hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar?" Så har Gud även sett till att det finns någon som sår ut säden, som sprider Guds Ord. Såningsmannen sår alltså ut, predikar, förkunnar Ordet. Han sår ut jämt och lika över hela fältet, och Ordet är ett och detsamma, men resultatet blir ändå olika. Själafienden, satan, rasar mot det frälsande Ordet på än det ena än det andra sättet för att hindra det från att bära frukt. "Himlens fåglar kom och åt upp det." Och när Ordet har tagits emot händer det inte så sällan att förloras igen. Dystra utsikter? Men kanske är detta även ett ord om att vi ibland måste "arbete hela natten utan att få något". Vi kan dock vara vid gott mod, något faller ändå i den goda jorden och bär frukt, rikligt med frukt. Söndagen Sexagesima handlar alltså om Ordet i sig och om hur det arbetas med Ordet, om arbetare i Herrens skörd.

Predikotexten, Matt 9:35-10:16, talar om samma sak som evangeliet bara med den skillnaden att här är bilden skörd och arbetare istället för sådd.

Det gudomliga Ordet och det gudomliga ämbetet

Ordet

I Hebreerbrevet 4:12 heter det om Guds Ord att det är levande och kraftfullt, att det är en domare över hjärtats uppsåt och tankar. Och i Romarbrevet 1:16 har vi de bekanta orden att evangelium är en Guds kraft till salighet. Säden, Ordet, har således i sig själv sin inneboende växtkraft och grobarhet. Vi kan aldrig med några pedagogiska och psykologiska mänskliga metoder göra Ordet mer kraftladdat och levande än det redan är, men vi kan med vår egen "vishet" fördärva det och bryta udden av dess kraft. Många är nog de predikanter som har tänkt sig att göra Ordet mer tilltalande för nutidsmänniskan, men vad de därigenom har lyckats med är snarare att förvandla Guds Ord till ett allmänreligiöst budskap.

Låt oss en liten stund gå till dagens aftonsångstext i 2 Tim 3. Timoteus blir påmind om att "du känner från barndomen de heliga Skrifterna som kan göra dig **vis** så att du blir frälst genom tron i Jesus Kristus". Vis i Guds mening blir man genom att akta på Guds Ord. Ja, "Herrens fruktan är vishetens begynnelse, ett gott förstånd får alla som handlar därefter" (Psalm 111). Här i 2 Tim 3 står ju också de ord vi ofta lyfter fram och tar upp: "Hela Skriften är utandad av Gud". Vi brukar betona och framhålla att Skriften är Guds Ord, utan vank och brist, vilket den förvisso är, men stanna inte där, glöm inte fortsättningen: "**nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet, för att gudsmänniskan ska bli fullt färdig, väl rustad för varje god gärning**". När vi sålunda talar om Skriften, Bibeln är det naturligtvis dess budskap, dess nytta och bruk vi åsyftar, och det är också vad dagens texter vill lyfta fram för oss och föra oss in i. Detta är även vad Herrens apostel lär oss i Romarbrevet 15: "Ty allt som tidigare har skrivits är skrivet till vår undervisning, för att vi genom den uthållighet och tröst som Skrifterna ger ska bevara vårt hopp."

Kristi Kyrka måste självfallet bedriva bibelforskning och rannsaka Skrifterna, men detta är för Kyrkan inte ett självändamål utan ett delmål. Visst har Bibeln en given plats på forskarbordet, men dess egentliga plats

är på altaret och på predikstolen. Skriften, Bibeln ska utläggas, den ska förkunnas och predikas, och dess budskap ska tas emot i tro och tillförsikt. Som bibeltroende bör vi med skäl kunna kalla oss "lag-och-evangelium-troende", "löftestroende". Vi tror, vi håller fast vid det vi har hört och blivit överbevisade om, ty Ordet, som är levande och kraftfyllt, har förkunnats för oss. Gud har sänt säningsmän bland oss; skördens Herre har sänt arbetare i sin skörd, och vi har fått inhösta välsignelsen därav.

Ämbetet – om arbetare till Herrens skörd

Människorna liknas vid ett sädesfält som börjar vitna till skörd, och här behövs arbetare, men arbetarna är få! Hur ska man som församling få arbetare till skörden? Hur kan man som kristen bli en arbetare i Herrens skörd? Jesus lär oss här hur det ska ske, varifrån arbetare ska komma. Församlingen kan inte själv åstadkomma arbetare, och ingen kan själv ta sig ämbetet och bli en skördearbetare. Nej, *"Be skördens Herre att han sänder arbetare i sin skörd."* Låt oss även minnas: *"Om inte Herren bygger huset, är arbetarnas möda förgäves. Om inte Herren bevarar staden, vakar väktarna förgäves."* För att vi ska kunna få arbetare, d.v.s. förkunnare, präster och predikanter så måste de vara kallade av Gud och sända av Gud. De är Guds gåvor till Guds folk! Eftersom Gud inte kallar våra präster och biskopar och predikanter direkt från himmelen utan genom sin kyrka och församling, så har han även gett församlingen klara direktiv inför kallelse till predikoämbetet, i breven till Timoteus och Titus.

Arbetare i skörden behövdes på Jesu egen tid och de behövs i vår tid. Världen är lika gudsfrånvänd som den alltid har varit, det är inget nytt för vår tid. Nytt för vår tid är däremot det orimliga, att kyrkorna i förfärande hög grad har blivit sekulariserade, förvärldsligade och vilsna. Förr kunde man tala om den grova ogudaktigheten och den falska andligheten, idag kan vi utöver dessa två även inför våra ögon och öron förnimma den grovt ogudaktiga andligheten.

Behovet manar Kristi församling till bön om arbetare och till villighet att ställa sig själv till Herrens tjänst, och det betyder inte bara som präster och teologer, många insatser behövs för att församlingslivet ska fungera enkelt och smidigt, och allas insatser är lika mycket en Guds-tjänst.

Han som här uppmanar sina lärjungar att be skördens Herre om arbetare, han är ju själv Skördens Herre och han börjar strax att uppfylla bönerna om skördearbetare. Han insätter och sänder ut de tolv apostlarna. Apostlarna återges även av Markus och Lukas. Ordningföljden är olika hos de tre evangelisterna, är detta manne en påminnelse om att det inte råder någon inbördes hierarki och rangordning bland lärjungarna? *"En är er Herre och Mästare och ni är alla bröder."*

När Jesus utser och kallar sina tolv apostlar, så inrättar han det nytestamentliga ämbetet, predikoämbetet, som även kallas Andens ämbete. (Detta får inte blandas ihop med det gammaltestamentliga prästadömet som utgjordes av offerpräster, och det får inte heller blandas ihop med de troendes allmänna prästadöme, som alla troende har.) Herren Jesus visar själv genom sitt handlande vad som är ämbetets uppgifter: Han undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. Och han förbarmade sig över folkskarorna, eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde. Det sista kan låta märkligt, han var ju inte på hedniskt område utan i judiska städer, där man hade Guds Ord och skriftlärdomen, där Mose och profeterna förelästes varje sabbat. Och ändå var utan herdevård! Tankarna går till Hesekiel 34 och domen över Israels herdor. Ämbetes uppgift är inte att lägga ytterligare tunga bördor på syndaren, utan att upprätta honom. För detta är apostlarna, och deras efterföljare, utrustade med en väldig makt och rikedom – men inte världslig makt och rikedom. *"Mitt rike är inte av denna världen"*, säger Jesus. Makten är makten här på jorden att förlåta synder. Rikedom är Guds nåds evangelium, att i överflödande rikedom förkunnas för fattiga syndare. Att de bara skulle gå till de förlorade fåren av Israels hus var för att de då ännu levde i det gamla förbundet, men efter Jesu död och uppståndelse gäller: Gå ut i hela världen och gör alla folk till lärjungar!

Ordet visar sin kraft och sina egenskaper. *"När ni kommer in i ett hus så hälsa det. Om huset är värdigt, ska*

den frid ni tillönskar komma över det." Guds nåds evangelium predikas och tillbjuds, det tas emot och tros, och det inte bara förkunnar utan det *ger* sitt innehåll, löftet utfaller och blir verklighet. Men (lika sorglig som förfärande tanke) fridens budskap, och budbärare, kan även avvisas och förkastas. Ändå är det inte meningslöst och förlorat. *"Men om det inte är värdig ska er frid vända tillbaka till er."* Då har skördearbetarna i alla fall predikat "i tid och otid". Här lär vi oss även en annan viktig sak. Vi kan visserligen inte truga evangelium på någon, men vi måste likväl framhålla det allvarliga i att förakta Guds Ord. Ansvaret är lika stort trots att Ordet predikas av ofullkomliga människor; är det Guds Ord som förkunnas och likväl avvisas, så är det inte predikanten man förkastar utan skördens Herre, som har sänt honom. Men lika allvarligt som det är att förkasta budskapet från Herren, lika saligt är det att ta vara på det, för det är till salighet för var och en som tror. Därför är vi skyldiga predikoämbetet hörsamhet, inte för prästens skull utan för Guds Ords skull.

De kristna församlingarnas och deras prästers situation här i världen är inte alltid så lätt. Vi är sända som får mitt ibland vargar. Hur ska då vårt liv och vårt förhållningssätt gestalta sig? Vi ska vara listiga som ormar (naturligtvis inte som "den gamle ormen") och menlösa som duvor. Vad detta kan innebära visar Paulus i sin ämbetsutövning. Han är "listig" i den meningen att han avpassar sitt agerande utifrån om han har med judar eller hedningar att göra. Den kristna friheten må tillämpas olika i olika situationer. Han är "menlös" när han kommer med evangelium, han har ingen särskild kraft eller någon stor och vältalig visdom; han vet inte av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst – en anstöt och en dårskap!

Genom detta dåraktiga budskap om en korsfäst frälsare och genom det ämbete som i tid och otid predikar detta inhöstar Gud sin skörd, bygger Herren sin kyrka och församling. Och dessa tre: församlingen, Ordet och ämbetet är en välsignad enhet – en ljuvlig treklang, som klingar nåd för fattiga syndare, salighet av nåd allena, genom tron allena. Salig var och en som tror detta evangelium. Ja, hur ljuvliga är inte fotstegen av dem som förkunnar evangelium! Amen.

Sänd, o Herre, alltid arbetare till din kyrka. Styrk dem i dras svåra uppdrag, led dem i din sanning så att de alltid kan rätt förkunna ditt Ord, rätt dela lag och evangelium. Och öppna våra hjärtan till att ta vara på deras predikan, så att Ordet även på oss får ha sin kraftiga verkan och uträtta det vartill du har sänt ut det. Därom ber vi i Jesu namn. Amen.